

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 732 Din 14.10.2020

Dosar nr.: 330/2020

Petiția nr.: 2760/13.05.2020

Petent:

Reclamat: Ministerul Afacerilor Interne

Obiect: posibilă discriminare pe criteriul etnic

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

2. Ministerul Afacerilor Interne cu sediul în Piața Revoluției 1A, București

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul, etnic maghiar, se consideră discriminat deoarece la momentul părăsirii localității, în timpul stării de urgență instituită la începutul anului 2020, din cauza pandemiei de coronavirus, declarația pe propria răspundere nu a putut fi redactată și în limba maghiară, în localitățile în care peste 20% din populație aparține minorității maghiare.

III. Citarea părților

4. În temeiul art. 20 alin(4) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

5. Prin adresa nr. 2760/11.06.2020 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 3459/11.06.2020 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 30.06.2020, ora 10:00.

6. Partea reclamată a depus punct de vedere.

7. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

8. Petentul, etnic maghiar, se consideră discriminat deoarece la momentul părăsirii localității, în timpul stării de urgență instituită la începutul anului 2020, din cauza pandemiei de coronavirus, declarația pe propria răspundere nu a putut fi redactată și în limba maghiară, în localitățile în care peste 20% din populație aparține minorității maghiare.

9. Petentul a cerut o poziție oficială din partea părții reclamate.

10. Partea reclamată i-a răspuns petentului, printr-un e-mail, că declarația trebuie să fie întocmită exclusiv în limba română.

11. Prin concluziile scrise depuse la dosar, raportat la excepția lipsei calității procesuale active pe care partea reclamată a ridicat-o, petentul precizează că într-adevăr a formulat petiția în nume propriu, fiind etnic maghiar, dar a făcut referire și la comunitatea maghiară.

12. De asemenea, petentul precizează că partea reclamată evocă în mod eronat Sentința civilă nr. 62/2013 întrucât această sentință face referire la publicarea informațiilor de interes public, aspecte ce au reglementare distinctă.

Susținerile părții reclamate

13. Partea reclamată susține că petentul nu are calitate procesuală activă având în vedere că în petiție face referire la comunitatea maghiară.

14. De asemenea partea reclamată invocă lipsa obiectului, întrucât, Ordonanța Militară nr. 3 din 24.03.2020 privind măsuri de prevenire a răspândirii COVID—19, indicată de petent, nu se referea la modul de completare a declarațiilor pe propria răspundere, ci doar aspectele pe care trebuie să le conțină aceasta.

15. Rezultă, așadar, din conținutul memoriului, o situație pur ipotetică, persoana în cauză nefăcând dovada că în raport cu situația sa a fost expus vreunei situații discriminatorii.

16. Potrivit art. 94 alin. (1) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, cu modificările și completările ulterioare, în unitățile/subdiviziunile administrativ teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere de peste 20% din numărul locuitorului, stabilit la ultimul recensământ, autoritățile administrației publice locale, instituțiile publice aflate în subordinea acestora, precum și serviciile publice deconcentrate asigură folosirea, în raporturile cu aceștia, și a limbii minorității naționale respectiv, în conformitate cu prevederile Constituției, ale prezentului cod și ale tratatelor internaționale.

17. Partea reclamată opinează că din modul de construcție normativă prezentat rezultă fără echivoc faptul că, în unitățile administrativ-teritoriale în care persoanele aparținând unei minorități naționale, au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor, respectivele persoane au dreptul de a folosi limba minorității respective, în relația cu autoritățile administrației publice locale, respectiv, cu instituțiile aflate în subordinea acestora.

18. Din cele ce preced, raportat la situațiile pur ipotetice invocate de petent, partea reclamată ne învederează că atât Poliția Română cât și Jandarmeria Română nu se încadrează în categoria autorităților publice locale, și nici în cea a instituțiilor subordonate acestora.

19. Astfel, partea reclamată invocă Sentința nr. 62/2013 pronunțată de Curtea de Apel Brașov prin care s-a statuat faptul că : „ *nu reprezintă o discriminare la adresa cetățenilor de o anumită etnie faptul că o informație publică este afișată numai în limba oficială a statului, întrucât aceasta se adresează tuturor cetățenilor indiferent de naționalitate sau limbă.*”

V. Motivele de fapt și de drept

20. În fapt, Colegiul director este sesizat cu privire la completarea exclusiv în limba română a declarației pe propria răspundere deoarece la momentul părăsirii localității, în timpul stării de urgență instituită la începutul anului 2020, din cauza pandemiei de coronavirus, declarația pe propria răspundere nu a putut fi redactată și în limba maghiară, în localitățile în care peste 20% din populație aparține minorității maghiare.

21. Potrivit dispozițiilor art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor publicată în M.Of. nr. 348 din 6 mai 2008, „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra*

excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”.

22. S-a invocat de partea reclamată excepția lipsei calității procesuale active a petentului, excepție care urmează a fi respinsă de Colegiul Director. Colegiul face trimitere la prevederile art. 5 din Ordinul C.N.C.D. nr. 144/2008 privind Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor: *”Petentul este persoana care se consideră discriminată și sesizează Consiliul cu privire la săvârșirea faptei de discriminare împotriva sa”*. Având în vedere faptul că petentul este etnic maghiar, presupusa faptă de discriminare poate fi săvârșită asupra sa.

23. Prin raportare la prevederile legale mai sus menționate, o persoană poate fi calificată ca având calitate procesuală activă în fața C.N.C.D. numai dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- ✓ Existența unui interes legitim în combaterea discriminării;
- ✓ Existența calității de reprezentant al unei persoane, grup de persoane sau comunitate împotriva căreia s-a săvârșit o faptă de discriminare.

24. De asemenea, partea reclamată a invocat excepția lipsei obiectului, excepție pe care Colegiul Director urmează să o respingă, având în vedere faptul că petiția a îndeplinit condițiile stipulate la art. 11 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor publicată în M. Of. nr. 348 din 6 mai 2008.

25. Petentul ne învederează faptul că declarația pe propria răspundere care a fost necesară pentru a părăsi domiciliul/reședința în perioada stării de urgență din cauza pandemiei de coronavirus, în localitățile unde procentul minorității maghiare depășește 20%, nu a putut fi redactată și în limba maghiară.

26. În drept, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. **27.** Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

28. O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, la art. 2 alin. (1) prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

29. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a)** existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;
- b)** existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;
- c)** tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;
- d)** tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

30. Criteriul reținut în cază este cel al etniei.

31. Reținând definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.(1) din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, în coroborare cu aspectele de mai sus, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. (1) deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. (1), și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit în funcție de apartenența lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

32. Potrivit art. 10 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză prin: „ (...) *h) refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități.*”

33. Colegiul director ia act de susținerile părților, de punctul de vedere exprimat de partea reclamată raportat la obiectul petiției, în sensul că declarația pe propria răspundere nu a fost disponibilă și în limba maghiară, pentru cei care locuiesc în localitățile unde ponderea permite completarea unor acte de interes public și în limba minorității.

34. Prin urmare, Colegiul director decide că există un tratament diferențiat între cetățenii de etnie maghiară și cei de etnie română, acest tratament are la bază atât etnia cât și limba, în ceea ce privește criteriile de discriminare, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege, respectiv a dreptului de a avea acces la informații cu caracter public, și tratamentul diferențiat nu este justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acestui scop nu sunt adecvate și necesare.

35. Colegiul director apreciază că este necesar să se asigure accesul la informațiile de interes public în condiții egale, prin asigurarea conținutului și în limba maghiară, așa cum este consacrat în Codul administrativ prin articolul 94 care prevede: *„În unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor, stabilit la ultimul recensământ, autoritățile administrației publice locale, instituțiile publice aflate în subordinea acestora, precum și serviciile publice deconcentrate asigură folosirea, în raporturile cu aceștia, și a limbii minorității naționale respective, în conformitate cu prevederile Constituției, ale prezentului cod și ale tratatelor internaționale la care România este parte.”*

36. Susținerea părții reclamate precum că nu este un deconcentrat pentru a se supune aplicării prevederilor art. 94, nu este una sustenabilă deoarece inspectoratele de poliție județene, instituția prefectului, inspectoratele pentru situații de urgență sunt autorități care funcționează ca servicii publice deconcentrate.

37. De asemenea, o intervenție notabilă cu privire la comunicarea tuturor informațiilor și a măsurilor atât în limbile regionale cât și în limbile minoritare, în perioada pandemiei de coronavirus, a avut-o Comitetul de experți al ECRML prin care a precizat în principal următoarele aspecte : *„ Deși salută măsurile luate, trebuie remarcat faptul că țările nu au împărtășit în mod sistematic informațiile, instrucțiunile, liniile directoare sau recomandările în alte limbi decât în limba oficială a țării. Aceasta se referă, de asemenea, la limbile tradiționale regionale sau minoritare vorbite în țările respective. Comunicarea recomandărilor relevante în aceste limbi este extrem de importantă pentru bunăstarea vorbitorilor de limbi regionale sau minoritare”.*¹

38. Prin expresia *„limbi regionale sau minoritare”* se înțelege: *„ folosirea în mod tradițional într-o anumită zonă a unui stat de către cetățenii acelui stat care constituie un grup numeric inferior restului populației și diferite de limba oficială a acelui stat. Aceasta nu include nici dialectele limbii oficiale a statului, nici limbile migranților.”*

39. Carta Europeană a Limbilor Minoritare sau Regionale pe care România a ratificat-o prin Legea nr. 282 din 6 noiembrie 2007 este aplicabilă și limbii maghiare conform art. 2 lit. k): *„Prevederile Cartei se aplică următoarelor limbi minoritare folosite pe teritoriul României: k) limba maghiară.”*

40. Totodată, Carta la art. 10 (Autoritățile administrative și serviciile publice), pct. 1, lit. b) prevede: *În circumscripțiile administrative ale statului locuite de un număr de vorbitori de limbi regionale sau minoritare, care justifică măsurile specificate mai jos, și în funcție de situația fiecărei limbi, părțile se angajează, în măsura în care este posibil: b) să pună la dispoziție formulare și texte administrative de uz curent pentru populație în limbile regionale sau minoritare, ori în versiuni bilingve.”*

41. Din interpretarea dispozițiilor de mai sus, rezultă, fără echivoc, raportându-ne atât la legislația națională cât și la cea internațională, că autoritățile și instituțiile publice (inclusiv cele subordonate), sunt obligate să respecte prevederile legale. În prezenta cauză, dat fiind faptul că

¹ https://www.coe.int/en/web/portal/full-news/-/asset_publisher/y5xQt7QdunzT/content/covid-19-crisis-vital-that-authorities-also-communicate-in-regional-and-minority-languages?_101_INSTANCE_y5xQt7QdunzT_languageId=en_GB&fbclid=IwAR3_zhIKyBVTDi8VB8Yuh8bvncXWTw2cfHhv65e2Sjbl34Q-kAp7zOBdUMo

un procent de peste 80 % din populația Jud. Harghita este de etnie maghiară, instituțiile publice sunt obligate să comunice informațiile de interes public și în limba beneficiarilor.

42. Declarația pe propria răspundere pentru părăsirea domiciliului/reședinței impusă în timpul stării de urgență din cauza pandemiei de coronavirus este un document de interes public.

43. Colegiul director se pronunță în sensul utilității găsirii și aplicării celor mai bune măsuri care să conducă la respectarea tuturor drepturilor garantate de Constituția României și de celelalte prevederi legale atât naționale cât și internaționale, cu mențiunea că acestea nu se exclud unele pe altele, ci trebuie respectate și aplicate în mod unitar de către toți cetățenii României și de instituțiile statului.

44. Față de aspectele analizate mai sus, Colegiul constată că sunt îndeplinite condițiile faptei de discriminare directă, prevăzută de art. 2 alin. (1) și art. 10 lit. h) din O.G nr.137/2000, republicată.

45. Totodată, Colegiul director recomandă părții reclamate, ca pe viitor, în interiorul administrațiilor publice locale, acolo unde populația aparținând etniei maghiare depășește procentul de 20% să poată fi completată o declarație pe propria răspundere în format bilingv.

Opinie separată formulată de Moța Maria, membru în Colegiul Director al C.N.C.D.:

România a intrat în stare de urgență în data de 16 martie 2020 pe motiv de [pandemie de coronavirus COVID-19](#), prin Decretul nr. 195/16.03.2020.

Starea de urgență este o declarație guvernamentală care poate modifica funcționarea normală a anumitor instituții legislative, executive sau judecătorești. Asemenea declarații au loc, de obicei, în timpul [pandemiilor](#), [dezastrelor naturale](#), după o [declarație de război](#) sau în perioade de [revolte populare](#). Astfel de declarații îi avertizează pe cetățeni să își schimbe comportamentul normal și ordonează agențiilor guvernamentale să pună în aplicare planuri de urgență.

Stările de urgență pot genera, în anumite situații, suspendarea drepturilor și libertăților garantate în conformitate cu [constituția](#) sau [legea de bază a unei țări](#).

Reglementarea stării de urgență se regăsește în art. 93 (1) din [Constituția României](#) și în OUG nr.1/1999, **aprobata prin Legea nr. 453/2004**.

În conformitate cu art. 93 (1) din [Constituția României](#), „Președintele României instituie, potrivit legii, starea de asediu sau starea de urgență, în întreaga țară ori în unele localități, și solicită Parlamentului încuviințarea măsurii adoptate, în cel mult 5 zile de la luarea acesteia.

Pe durata stării de urgență sunt interzise:

a) limitarea dreptului la viață, cu excepția cazurilor când decesul este rezultatul unor acte licite de război;

b) tortura și pedepsele ori tratamentele inumane sau degradante;

c) condamnarea pentru infracțiuni neprevăzute ca atare, potrivit dreptului național sau internațional;

d) restrângerea accesului liber la justiție.”

Regimul stării de urgență este detaliat de OUG nr. 1/1999 care o definește ca fiind *un ansamblu de măsuri excepționale, de natură politică, economică și de ordine publică, aplicabile în cazul existenței unor pericole grave, actuale sau iminente privind securitatea națională ori funcționarea democrației ori în cazul iminenței sau al producerii unor calamități*. **Așadar, starea de urgență are un regim legal, organizat prin lege.**

Decretul de instituire a stării de urgență este **act administrativ cu caracter normativ, însă cu putere de lege**. Din punct de vedere constituțional, el este comparabil ordonanțelor de urgență, prin care guvernul preia funcția legislativă, însă o exercită sub control parlamentar ([art. 115](#) din Constituție). Decretul trebuie să cuprindă drepturile și libertățile fundamentale al căror exercițiu se restrânge în limitele prevederilor constituționale ([art. 53](#) din Constituție), autoritățile militare și civile desemnate pentru executarea prevederilor decretului și competențele acestora, precum și măsurile de primă urgență care urmează a fi luate ori alte prevederi, dacă se consideră necesare. Măsurile adoptate prin decret instituie anumite reguli generale de conduită, de aplicabilitate repetată pe întreaga perioadă a stării de urgență, subsumate practic acestei situații excepționale.

Atât prin [Decretul nr. 195/2020](#), cât și prin [Decretul de prelungire a stării de urgență nr. 240/2020](#), norme juridice aflate în vigoare, având chiar natura unor legi organice, sunt suspendate de la aplicare și înlocuite pe durata stării de urgență cu alte norme adaptate acestei situații. Acest lucru nu reprezintă o violare a Constituției întrucât chiar legea fundamentală permite restrângerea drepturilor și libertăților pentru apărarea securității naționale, a ordinii și sănătății publice ([art. 53](#)), iar OUG nr. 1/1999 ofera garanții suplimentare în sensul că pe durata acestei stări accesul la justiție nu poate fi restrâns, fiind inderogabile și alte drepturi fundamentale ale omului (dreptul la viață, la integritate fizică și psihică, tortura ori tratamentele inumane sau degradante fiind interzise, recunoasterea pe deplin a principiilor legalității incriminării infracțiunilor și aplicării pedepsei), consacrate prin instrumente de protecție internațională.

Potrivit articolului 4 din OUG 1/1999, „Pe durata stării de asediu sau a stării de urgență, exercițiul unor drepturi și libertăți fundamentale poate fi restrâns, cu excepția drepturilor omului și libertăților fundamentale prevăzute la art. 3², numai în măsura în care situația o cere și cu respectarea art. 53 din Constituția României, republicată.”

Din coroborarea celor două texte constituționale, și a dispozițiilor OUG 1/1999 rezultă că Decretul are *putere de lege*, se încadrează în sintagma „prin lege” folosită de [art. 53](#), prin urmare dispozițiile din legi organice sau ordinare sunt suspendate pe perioada stării de urgență și înlocuite cu regulile instituite prin decret.

Față de situația reclamată, respectiv faptul că declarația pe proprie răspundere nu a fost redactată și în limba maghiară, se impune a analiza în ce măsură au fost astfel încălcate dispozițiile Art 195 alin 2-7 din Codul Administrativ care menționează:

2) În unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor, stabilit la ultimul recensământ, în raporturile lor cu autoritățile administrației publice locale, cu aparatul de specialitate și organismele subordonate acestora, aceștia se pot adresa, oral sau în scris, și în limba minorității naționale respective și primesc răspunsul atât în limba română, cât și în limba minorității naționale respective.

(3) În scopul exercitării dreptului prevăzut la alin. (2), autoritățile publice și entitățile prevăzute la [art. 94](#) au obligația să pună la dispoziția cetățenilor aparținând unei minorități naționale formulare și texte administrative de uz curent în format bilingv, respectiv în limba română și în limba minorității naționale.

(4) Lista formularelor și a tipurilor de texte administrative de uz curent, care se utilizează conform alin. (3), se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Departamentului

pentru Relații Interetnice elaborată în colaborare cu Institutul pentru Studierea Problemelor Minorităților Naționale, cu avizul ministerelor cu atribuții în domeniul administrației publice, finanțe publice și afaceri interne.

(5) În condițiile prevăzute la [alin. \(2\)](#), în posturile care au atribuții privind relații cu publicul sunt încadrate și persoane care cunosc limba minorității naționale respective.

(6) Autoritățile administrației publice locale asigură inscripționarea denumirii localităților și a instituțiilor publice de sub autoritatea lor, precum și afișarea anunțurilor de interes public atât în limba română, cât și în limba minorității naționale respective, în condițiile prevăzute la [alin. \(2\)](#).

(7) Actele oficiale se întocmesc în mod obligatoriu în limba română, sub sancțiunea nulității.

Asa cum se poate observa din textul actului normativ, formulare tipizate, menite a fi utilizate în relația dintre autorități și cetățeni, se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Departamentului pentru Relații Interetnice, elaborată în colaborare cu Institutul pentru Studierea Problemelor Minorităților Naționale, cu avizul ministerelor cu atribuții în domeniul administrației publice, finanțe publice și afaceri interne.

În contextul pandemic, este evident că au primat pentru autorități stabilirea măsurilor de siguranță sanitară și de prevenire a răspândirii Covid 19, motiv pentru care, din rațiuni de urgență a adoptării acestor măsuri, nu s-a emis o hotărâre de guvern care să statueze că formularul declarației pe proprie răspundere trebuie emis bilingv sau doar în limba maghiară pentru cetățenii ce aparțin acestei minorități.

Pe de altă parte, în același context pandemic, formularul declarației pe proprie răspundere a îmbrăcat natura unui document oficial, necesar în relația dintre cetățeni și autorități pentru deplasarea în condițiile restrictive ale stării de urgență, devenind astfel incidente dispozițiile art 197 alin. 7 din Codul Administrativ care statuează că *actele oficiale se întocmesc în mod obligatoriu în limba română, sub sancțiunea nulității*.

În același sens, dacă prin lege există obligativitatea autorităților de a asigura comunicarea în limba maternă a minorităților în relația dintre acestea și administrația locală, în ceea ce privește cadrele MAI împuternicite să verifice declarațiile pe proprie răspundere ale cetățenilor, acestea nu pot obligate să fie vorbitori de limba maghiară.

Având în vedere cele menționate, opinăm că fapta reclamată nu întrunește elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, fiind consecința măsurilor luate în stare de urgență, în care sunt permise, prin lege, limitări ale drepturilor tuturor celor afectați de situația cu totul excepțională care a generat-o.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu 5 voturi „pentru” și „două” „împotriva”, ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respingerea excepției lipsei calității procesuale active a petentului;
2. Respingerea excepției lipsei obiectului;
3. Aspectele sesizate intră sub incidența prevederilor art. 2 alin(1) și art. 10 lit. h) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
4. Colegiul director recomandă părții reclamate, ca pe viitor, în interiorul administrațiilor publice locale, acolo unde populația aparținând etniei maghiare depășește procentul de 20% să poată fi completată o declarație pe propria răspundere în format bilingv.
5. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 14.10.2020 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU ADRIAN – Membru (online), GRAMA HORIA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru (online), LAZAR MARIA-Membru, MOȚA MARIA – Membru (online), OLTEANU CĂTĂLINA – Membru (online)
Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS Csaba Ferenc
Membru Colegiul Director,
Președinte C.N.C.D.**

Data redactării: 19.10.2020

Redactată și motivată: ACF/AA

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.